

økonomiske Forhold ikke er egnede til at fremkomme med Forslag om væsentlige Forbedringer. Det vilde allerede have sin Vanskelighed at finde det rette Udgangspunkt for en saadan Lønningsforbedring, og selv om det lod sig finde, vilde det næppe af nogen findes forsvarligt i den Anledning at lægge forøgede Byrder enten paa Stat eller Menighed under de nuværende Tidsforhold. En egentlig Lønningsreform for Præsterne maatte i alt Fald derfor udsættes til en Tid, hvor de økonomiske Forhold i det hele ligger fastere, end de gør det i Øjeblikket.

Om den af Præsteforeningen foreslaaede Ordning er der paa Begæring af det kirkelige Udvalg indhentet en Erklæring fra Lønningsraadet, hvilken Erklæring findes trykt som Bilag til det kirkelige Udvalgs Forslag. Det vil af denne ses, at Lønningsraadet, selv om det ikke har villet udtale sig imod et Enklassesystem, har udtalt sine principielle Betæneligheder ved Forslaget om Indførelse af Befolkningstillæg, og i det hele har Lønningsraadet udtalt sig bestemt imod, at der allerede paa det nuværende Tidspunkt ydes Præsterne højere Løn, hvilket ikke vilde undgaa at skabe nogen Uro blandt de øvrige Tjenestemænd, hvis Lønninger blev reguleret paa samme Tidspunkt som Præsternes.

Ministeriet har da ment, at det ikke vil være rigtigt at gøre nogen Forandring i Lønningssystemet eller i Lønningssatserne, men alene at stille Forslag om Ændring i Antallet af Embeder i de forskellige Klasser. De nuværende Tal maa dels forhøjes med Tallene fra Embederne i de sønderjydske Landsdele, og dels maa der ske en Forhøjelse i Tallene i 1ste og 2den Klasse som Følge af, at alle nyoprettede Embeder efter den Maade, hvorpaa Loven af 1919 er formuleret med et bestemt Antal Embeder i de to øverste Klasser, har maattet sættes i 3die Lønningsklasse, og Forholdet imellem Embeder i de forskellige Klasser derfor allerede er noget forrykket.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til §§ 1—2.

I Bestemmelserne om Biskoppernes Lønning og Repræsentationsvederlag har man ikke foreslaaet nogen Forandring. Det kirkelige Udvalg har stillet Forslag om, at der i Lighed med de Repræsentationsvederlag, der ydes Overpræsidenten i København og Amtmændene, skulde ydes Sjællands Biskop 4000 Kr. og de øvrige Biskopper 3000 Kr.; men selv om det maa erkendes,

at den nugældende Bestemmelse, hvorefter 4 af Biskopperne oppebærer 1800 Kr. og de øvrige Biskopper 1200 Kr., er noget vilkaarlig, har man dog, da der ikke i dette Lovforslag stilles Forslag om Ændringer i Lønninger og Honorarer til Præster og Provster, ment indtil videre at burde blive staaende ved den nugældende Lovs Bestemmelser.

Til §§ 3—10.

De i disse Paragraffer fastsatte Lønninger er de samme, som gælder nu. Antallet af Embeder paa de forskellige Lønninger er foreslaaet fastsat til en bestemt Brøkdel af samtlige Embeder, hvis Antal nu er 1245. Efter Forslaget vil der blive 311 Embeder paa højest Løn og 467 Embeder paa mellemste og laveste Løn. For Tiden er der 296 Embeder i 1ste Lønningsklasse, 458 i 2den og 491 i 3die Lønningsklasse. I Overensstemmelse med et af det kirkelige Udvalg fremsat Forslag har man foreslaaet (§ 5, sidste Punktum), at der kan tillægges residerende Kapellanier i købstadlignende Bebyggelser samme Løn, som der ydes residerende Kapellaner i Købstæder af lavest Løn. Det maa erkendes, at der findes Embeder paa Landet, f. Eks. i Gentofte Kommune, hvor Forholdene svarer til Forhold i Købstæder, saaledes at det kan være naturligt, at Lønnen sættes i Lighed dermed. Den nærmere Bestemmelse af, hvilke Kapellanier der skal nyde godt af denne Bestemmelse, foreslaas overladt til Kirkeministeren (§ 13, 2. Stk.).

De tidligere som præsteviede Medhjælpere betegnede Præster har det kirkelige Udvalg foreslaaet benævnt Hjælpepræster, hvad man ikke har noget at erindre imod.

I § 9 er tilføjet en Bestemmelse om, at Rejsegodtgørelse for Præster paa Færøerne udenfor Tilfælde af Ansættelse, Forflyttelse og Afskedigelse kun skal kunne gives hvert 5. Aar efter Ministerens nærmere Bestemmelse. Denne Regel svarer til, hvad der før Lønningsloven af 1919 var gældende, og Ministeriet maa ønske det udtrykkeligt fastslaaet i Loven, at der ikke paa dette Punkt er sket nogen Forandring fra de tidligere Regler.

Til § 11.

I denne Paragraf er tilføjet en Bestemmelse om, at Provsternes Vederlag fra Kirkerne regnes for Aaret fra 1. Juli til 30. Juni. Dette er allerede nu det sædvanlige, men det anses for rigtigt, at dette fastslaaes i Loven.